

בבית המשפט העליון

בש"פ 1913/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: שחר לוי

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב ב-
מ"ת 14567-01-19 מיום 28.2.2019 שניתן על ידי כב'
השופט צ' קפאח

תאריך הישיבה: ז' באדר ב התשע"ט (14.3.2019)

בשם העוררת: עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב: עו"ד נופית יפרח

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו במ"ת 14567-01-19 (השופט צ' קפאח) מיום 28.2.2019, בגדרה התקבלה בקשת המשיב לצאת ממעצרו לצורך התייצבות בפני ועדה רפואית של המוסד לביטוח לאומי ביום 17.3.2019.

2. נגד המשיב ואחרים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות של ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירות לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973.

יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי קיים מספר דיונים במסגרת הליך המעצר, ולנוכח מורכבותו

של התיק והיקפו של חומר הראיות פיצל את הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ביחס לכל אחד מהנאשמים בכתב האישום.

הדיון בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים צפוי להתקיים רק ביום 24.6.2019, כאשר מהחומר שהונח בפניי עולה כי המשיב עצור מיום 9.12.2018.

3. ביום 19.2.2018, בטרם נפתח ההליך הפלילי בעניינו, היה המשיב מעורב בתאונת דרכים, אשר בעקבותיה מתנהל הליך של ועדה רפואית מטעם המוסד לביטוח לאומי. במסגרת זו זומן המשיב לבדיקת נוירולוג שנקבעה ליום 23.1.2019. בדיקה זו על פי הנטען תשפיע באופן ישיר על בקשת המשיב לקביעת אחוזי נכות צמיתה ונכות זמנית.

4. ימים ספורים קודם למועד הבדיקה האמורה, הגיש המשיב עתירה לבית המשפט המחוזי מרכז בשבתו כבית המשפט לעניינים מינהליים, בגדרה ביקש כי בית המשפט יורה לשירות בתי הסוהר לאפשר לו להתייצב בפני הוועדה הרפואית, בליווי שירות בתי הסוהר (עת"א 19-01-48836).

בפסק דינו מיום 23.1.2019 דחה בית המשפט לעניינים מינהליים (השופט א' יעקב) את העתירה, תוך שקבע כי המסגרת הדיונית המתאימה לדיון בבקשת המשיב היא הגשת בקשה מתאימה לבית המשפט הדן בבקשה למעצר עד תום ההליכים. בית המשפט הורה כי המוסד לביטוח לאומי יקבע מועד חדש לבדיקת המשיב כדי שהלה יוכל להגיש בקשה כאמור.

בהתאם להחלטה זו, נקבע מועד חדש לבדיקת המשיב, שעתידה להתקיים ביום 17.3.2019.

5. ביום 6.2.2019 הגיש המשיב לבית המשפט המחוזי בקשה לאשר את יציאתו לוועדה הרפואית. בית המשפט המחוזי (השופט א' הימן) דחה את הבקשה, לנוכח התנגדות העוררת, תוך שציין כי "אין מניעה להגשת תביעה לביטוח הלאומי בדרך של ייצוג הנאשם על ידי מורשה".

6. המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו, בה הדגיש כי אין באפשרותו להיות מיוצג על ידי מורשה, שכן מדובר בבדיקה רפואית שצריכה להיערך בנוכחותו. המשיב הבהיר עוד כי אם לא יתייצב בפני הוועדה הרפואית, לא ניתן יהיה לבחון את התביעה שהגיש למוסד לביטוח לאומי, והיא תיגנז.

7. בהחלטתו מושא הערר קיבל בית המשפט המחוזי (השופט צ' קאפח) את הבקשה, ואישר את יציאתו של המשיב לבדיקה הרפואית, וזאת בכפוף להפקדת התחייבות עצמית וערבות צד ג' בסך 100,000 ש"ח כל אחת, וכן הפקדת סך של 20,000 ש"ח במזומן. בנוסף הורה בית המשפט המחוזי על מתן צו עיכוב יציאה מהארץ נגד המשיב.

8. מכאן הערר שלפניי, במסגרתו טוענת העוררת כי ההחלטה לשחרר את המשיב לצורך התייצבותו בפני הוועדה הרפואית מנוגדת לנהלי השב"ס, אשר על פיהם "הוצאת אסירים באבטחה מחוץ לבית הסוהר תיעשה רק במקרים חריגים ומטעמים הומניטריים". לשיטתה של העוררת, עניינו של המשיב אינו בא בגדרם של מקרים אלו.

העוררת הוסיפה וטענה כי אין הכרח לקיומה של הוועדה הרפואית דווקא בעת שהמשיב מצוי "בסטטוס של עצור". לבסוף טענה העוררת כי אין לאפשר את יציאתו של המשיב לאור המסוכנות הנשקפת ממנו, כעולה מעובדות כתב האישום.

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושקלתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי היום, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

10. כעולה מהחומר שהונח בפניי, מטרת התייצבותו של המשיב לבדיקה נוירולוגית בפני הוועדה הרפואית הינה, בין היתר, לצורך קביעת אחוזי נכות זמניים. משכך, יש משמעות רבה למועד הבדיקה, אשר נדחה כבר בעבר בעקבות סירוב שירות בתי הסוהר לאפשר למשיב לצאת לוועדה הרפואית הקודמת.

במצב דברים זה, מצאתי טעם בטענת באת-כוח המשיב לפיה שלילת האפשרות להתייצב בפני הוועדה הרפואית עלולה לפגוע בסיכויי התביעה שהגיש המשיב למוסד לביטוח לאומי.

11. יתירה מזאת, כמפורט לעיל, נסיבותיו של המשיב הינן חריגות, שכן טרם התקבלה החלטה בבקשה לעצרו עד תום ההליכים נגדו. בקשה זו תידון על ידי בית המשפט המחוזי רק בעוד למעלה משלושה חודשים. ממילא, בשלב דיוני זה טרם נקבעו קביעות מפורשות באשר לדיון של הראיות לכאורה, לעילת המעצר ולמסוכנותו של המשיב, ועובדה זו אינה צריכה להיזקף לחובתו, כפי שמבקשת העוררת לטעון.

12. בנסיבות חריגות אלו, אני סבור כי בדין הורה בית המשפט המחוזי לשירות בתי הסוהר לאפשר את יציאתו של המשיב מבית המעצר לצורך התייצבותו בפני הוועדה הרפואית. ואולם, יחד עם זאת, תחת תנאי הערכות שנקבעו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי (למעט צו עיכוב יציאתו של המשיב מן הארץ אשר יעמוד בתוקפו), אני מורה כי המשיב יובא לוועדה הרפואית במועד שנקבע על ידי שירות בתי הסוהר, בהתאם לנהלי האבטחה המקובלים על ידו, וילווה על ידי סוהרי שירות בתי הסוהר עד לחזרתו לבית המעצר.

13. הערר נדחית אפוא.

ניתנה היום, ז' באדר ב' התשע"ט (14.3.2019).

שׁוֹפֵט